

blev henlagt til Landbohøjskolen. — Uden her at gaae nærmere ind paa dette Spørgsmaal, troe vi dog, at det mere og mere erkjendes, at Docenter ikke bør deeltage i at bestemme, hvilken Karakter den Examinerede bør have. — Det vil af nærliggende Grunde være indlysende, at den, som skal examineres, vil være friere i at vælge Miblerne til at erhverve Kundskaber, naar de ansatte Docenter ikke kunne udøve nogen Indflydelse paa Karakteren ved en Embedsexamen, end naar dette er Tilfældet. Sa, det turde maaskee endog ofte udøve en god Indflydelse paa Docentens Foredrag, naar disses Fortrinlighed, og intet Andet, kan fylde Hørefalen. Maaskee burde man endog gaae et Skridt videre og henlægge selve Examinationen til en Anden end Docenten.

Dersom man ophæver Bestemmelsen i § 9 i Lov af 8de Marts 1856, ifølge hvilken Underviisningsraadet (Landbohøjskolens Direktør og Lærerpersonale) udnævner Censurerne ved Skolens Examina, og man tillige træffer den Bestemmelse, at Lærerne og Docenterne ved Højskolen hverken skulle examinere eller deeltage i Censuren ved Examen, saa forandrer man, efter vor Overbeviisning, væsentlig Skolens Karakter. Under denne Forudsætning vil det: at henlægge en Underviisning til Landbohøjskolen, komme til at bethyde noget ganske Andet end nu; men da saavel Lovforslaget som de afgivne Betænkninger gaae ud fra Landbohøjskolens nuværende Indretning, saa har Fleertallet ikke kunnet afgive sin Betænkning under nogen anden Forudsætning end den, at Loven af 8de Marts 1856 forblev i Kraft, og vi have derfor heller ikke foreslaaet at forandre § 9 i ovennævnte Lov.

Naar vi ikke kunne tilraade at henlægge Underviisning og Examination af de vordende Forstembedsmænd til Landbohøjskolen, saa erkjende vi dog, at det var ønskeligt, om der ved Landbohøjskolen kunde gives en for Landmænd passende Underviisning i Skovdyrkning og Benyttelse, hvorved de bleve satte istand til, bedre end hidtil, at opstille og benytte Træer og Buske i Hegn og mindre Skove, og vi skulle derfor tillade os at foreslaae Thinget at bevilge hertil 600 Rbd. om Aaret, for hvilken

Løn vi troe, at der kan erholdes en duelig Docent.

Ansættelsen af en Gartner ved Højskolen, der tillige kan give Underviisning i oekonomisk Gartneri, sluder Udvalget hensigtsmæssig. Dog forekommer det os, at Gartneren ogsaa burde give Underviisning i almindelig Frilands-Blomsterdyrkning. Det er ikke mere saa sjældent, selv i Huusmandshaver, at finde nogle af de Blomster, som lettest kunne dyrkes. Og ligesom dette tyder paa, at Sandten for at forstjønne Boligernes nærmeste Omgivelser begynder at vaagne, saaledes troe vi, at et almindeligere Rensskab til de Blomster, som lettest og med mindst Beføstning kunne dyrkes i Smaahaver, snart vilde forstjaffe mange flere end nu en hjerkommen Pryddelse ved Boligen og bidrage til at udbrede og vække Sandten for en uskyldig og forvæblende Adspredelse, der ogsaa kan komme den Fattige tilgode.

Dersom det Foreslaaede antages, ville de forøgede Udgifter i Anledning af Lovens stille sig omtrent saaledes:

1) Gage (foruden fri Bolig) til Gartneren	1,000 Rbd.
2) Løn til Forstdocenten	600 —
	<hr/>
	1600 Rbd.
Besparelse ved at indbrage en botanisk Assistentpost	500 —
	<hr/>
	1,100 Rbd.

Udgift eengang for alle.

1) Gartnerbolig	c. 1,650 Rbd.
2) Planteskole, Rjøffenhave, Frugt- have, Forsøgshave x.	1,400 —
Derimod behøves, efter vor Anskuelse, ingen Sum til forudsæelige Udgifter.	
	<hr/>
Salt i Finantsaaret c.	3,050 Rbd.

Skjøndt der hverken behøves en saa bethelig Planteskole eller Forsøgshave, dersom Underviisningen for vordende Forstembedsmænd ikke henlægges til Højskolen, som der vil være nødvendig, om dette finder Sted, og skjøndt Regjeringens Overflag gaaer ud fra Forudsæt-